

Větvíčky (27.12.2013)

„Co to ta paní sousekka dělá?“ ptala se malá Terezka maminky, když mě venku mījely na Štědrý den ráno. „Střihá větvíčky,“ odpověděla jí maminka. „A proč to dělá?“ vyzvídala Terezka dále. Maminka řekla: „Protože jí to baví.“

Ano, bavilo mě stříhat přerostlý jalovec, který se cpal na místo určené pro kontryhel. Větvíčky jsem pak chtěla nastrkat do truhlíků po muškátech na podestě a ozdobit starými lesklými vánočními řetězy a zbytkem třásní, které jsem bůhvíproč kolik let skladovala, i když už dávno zdobíme stromek jinak.

Bavilo mě zdobit truhlíky před domem o to víc, že jsem si po Terezčiných otázkách uvědomila, jak obrovské štěstí mám, že mohu dělat věci, které mě baví. I když ne stále, ale ve svém volném čase se v posledních letech snažím dělat hlavně to, co mě těší a přináší mi radost.

Jsem si vědoma, že to je velký dar a také svým způsobem velký přepych. Protože bohužel ne všichni, kteří by se svým volným časem dokázali naložit smysluplně a radostně, si to mohou z nejrůznějších důvodů dovolit v takové míře, jak by si přáli, nebo to nemohou udělat vůbec. Ve skutečnosti ale takových lidí není tolik, jak by se na první pohled zdálo. Protože kdo chce, koho baví svět a je na něm rád, ten si svůj čas vždy dokáže vychutnat.

Úplně nejhůř jsou na tom ale všichni, kdo si se svým časem nedokážou poradit, nudí a jsou rozmrzelí, a mají tendenci životu zazlívát, že jim dává málo, že jim něco dluží. A to přesto, že někdy mají vlastně všechno, přitom je ale nebaví nic.

Proplétám větvíčkami v truhlících zlaté řetězy a říkám si, že ten letošní rok byl vlastně velice dobrý. Přes nějaké zdravotní i jiné potíže se mi podařilo splnit si své další sny. Poznala jsem spoustu nových dobrých lidí a staří přátelé mě podrželi, když jsem to potřebovala. Moji blízcí jsou v pořádku a zůstávají se mnou.

Hotovo, ozdobené větvíčky před vchodem vypadají dobře. Ohlížím se přes rameno ode dveří a doufám, že i v příštím roce budu mít věci, které mě budou bavit stejně, a také doufám, že budu mít možnost je dělat.

Doufám a pevně věřím, že takové štěstí budeme mít my všichni.

(27. 12. 2013, Neviditelný pes – Zvířetník)

http://neviditelnypes.lidovky.cz/105x148-vetvicky-0dy-/p_zviretnik.aspx?c=A131226_170733_p_zviretnik_dru

{fshare}